

Sovrigt har en efter 1849 opstaaet Praxis i Statskassens Interesse medført en Afvigelse fra Indholdet af den citerede Resolution i saadanne Tilfælde, hvor dette kunde ske uden at tilfidesætte den Paagjældendes berettigede Krav. Den Deel af en afgaaet Præsts Pension, som udredes af hans Eftermand, fastsættes altid i hvert enkelt Tilfælde ved kongelig Resolution, førend Embedet opslaaes vacant, og da ingen almindelig bindende Regel findes for Størrelsen af denne Pensionsdeel, den saakaldte Kaldspension, har der igjennem en lang Række udviklet sig en Tendens til at forhøje dens Beløb, hvilken navnlig siden 1851 har været paavirket af det Dusselige i, at Præsternes Pensioner omtrent kunde stilles i samme Forhold til deres Tjenestetid og Embedsindtægt, som Pensionsloven fastsatte for andre Embedsmænd, hvilket kun har kunnet ske ved at forhøje Kaldspensionen, eftersom Statens Tilskud, som bemærket, var begrænset ved de nævnte ældre Regler. Men Følgen heraf er bleven, at i saadanne Tilfælde, hvor det paa Grund af Størrelsen af de med Kaldet forbundne Indtægter er fundet gjørligt at paalægge Eftermanden at udrede saa stor en Pension, som omtrent vilde svare til Pensionslovens Beregningsmaade, er slet intet Tilskud givet af Statskassen, uagtet et saadant vilde have havt directe Gjæmnel i Resolutionen af 3die Juni 1826; i enkelte Tilfælde er Statskassens Tilskud af lignende Grund fastsat lavere end 200 Rbd.

Afstemningsliste.

Til § 1.

Af Udvalget:

1) § 4de Linie, efter „Embedsmænd“ indsættes: „der“.

Til § 3.

2) § sidste Linie sættes „.“ efter Ordet „udrede“, og det Vurige udgaaer.

Til § 4.

3) Paragraphen affattes saaledes:
„Ministres Pensioner bestemmes af Kon-

gen, dog maa det i denne Lov fastsatte højeste Pensionsbeløb ikke overskrides.“

Til § 6.

4) Paragraphens 7de Stykke affattes saaledes:

„Af, hvad det saaledes udfundne Netto-beløb udgjør mere end 1,200 Rbd., fradrages Trediedelen.“

5) Paragraphens sidste Linie affattes saaledes:

„Ingen Pension efter nærværende Lov kan overstige 2,000 Rbd.“

Til § 7.

6) 2det Stykke forandres saaledes:

„Naar et Embede inddrages, har den, der beklæder det, saafremt han ikke foretrækker ubetinget Pensionering, Krav paa at faae sin Pension beregnet efter hans hele Tjenestetid med et Tillæg af 5 Aar. Har Paagjældende en Tjenestetid af 10—15 Aar, pensioneres han dog, som om han havde tjent mellem 20 og 21 Aar. Han er forpligtet til i Løbet af 5 Aar efter Embedsinddragelsen at modtage passende Ansættelse med idetmindste samme Indtægt, som det inddragne Embede gav. Ansættes han paany indenfor dette Tidsrum, vilde de 5 Aar, i hvilke han ikke har havt Ansættelse, ved senere Pensionsberegning være at regne som Tjenestear.

7) En ny § 8 indsættes, saalydende:

„De for Tiden ansatte pensionsberettigede Embedsmænd ere i Tilfælde af Afstedigelse fra deres nuhavende Stillinger berettigede til Pension efter de hidtil gjældende Regler; forfremmes en nu ansat pensionsberettiget Embedsmand til et bedre lønnet Embede, er han ved sin Afstedigelse fra dette berettiget til, forsaavidt der ikke efter nærværende Lov tilkommer ham en større Pension, at erholde den Pension, der efter de hidtil gjældende Regler vilde have været at tilstaae ham, saafremt han var bleven affædiget paa det Tidspunkt, da han indgik i det højere lønmede Embede.“